

brugbart —, hvad naar de saa? Ja, lad mig først se paa, hvor mange der uddannes. I Januar Kvartal 1913 var der ca. 30 Elever, i 1915 har der gennemsnitlig været ca. 130, og i Januar 1916 meddeltes det i et Tidsskrift, at der var halvandet Hundrede Elever. Nu er det ikke helt godt at sige, hvor mange af dem der kommer frelst gennem alle Skærene, navnlig de økonomiske Skær. Der er selvfølgelig en Del, som er faldet fra, de, som har ladet sig drive ind i denne Anstalt af Reklamen, men paa Grund af økonomiske Vanskeligheder ikke har kunnet klare sig. Hvor mange der er faldet fra, ved jeg ikke; men Formaalet maa jo i alt Fald være at uddanne saa mange, som man antager. I 1915 var der, som sagt, 130 og i Aar 150, det skulde med Antallet i 1913 blive saadant noget som 300 Elever. Det var altsaa Formaalet at uddanne disse til Radiotelegrafister. Statstelegrafens, som har mellem 900 og 1,000 Telegrafassistenter og Medhjælpere, hvor mange uddanner den? Den uddanner ca. 60 om Aaret, idet man fra Statstelegrafens Side, hvor man har mange Aars Erfaring, mener, at det vil være tilstrækkeligt til at erstatte Afgangen blandt de 900—1,000. Man skulde altsaa antage, at der maa være Plads for en saa styrtende Masse Radiotelegrafister baade her i Landet og udenfor Landet, at det Antal Telegrafister, som her uddannes aarligt, langt fra vil blive tilstrækkeligt, for ikke at tale om, at det skulde være for mange! I Marts Maaned i Fjor blev der nu sagt, at Anstalten i Svendborg havde uddannet 105, og at den havde skaffet Plads til ca. 90. Ja, det er saa som saa. Naar man ser efter i en Opsats, som den vedkommende Forstander har lagt Navn til i Fjor, en Opsats, der er udsendt under det pompøse Navn „Danmark og Radiotelegrafien“, stiller Forholdet sig vistnok paa en noget anden Maade. Der staar nemlig: „I de forløbne Aar har Undervisningsanstalten dimitteret noget over 100“ — det vil sige 105 — „Radiotelegrafister med Certifikat af 1ste Klasse, freregnet Styr mænd. Af disse vides det, at ca. 90 har faaet fast Ansættelse“ — det staar her: „fast Ansættelse“. — „Heraf er to dog overgaaet til Statstelegrafens og nogle enkelte andre til „Det store nordiske Telegraf selskab“, ligesom det maa antages, at de i Flaaden ansatte kun skal gøre midlertidig Tjeneste, altsaa saa længe Krigen varer“. I Begyndelsen af dette Punktum siger man, at saa og saa mange er fast ansatte, i

Slutningen af Punktumet hedder det, at de i Flaaden er midlertidigt ansatte; det vil altsaa sige, at naar Krigen er forbi, er der ikke Brug for dem. Man er altsaa kommet til Antallet 90. Nej, vi kommer Virkeligheden nærmere, naar vi siger, at af fast ansatte er der neppe over 45—50, her i Landet højt regnet 25, de andre i Udlandet. Men det var før Krigen, disse Folk fik Beskæftigelse i Udlandet; efter Krigen vil vi se Resultatet blive et andet. Der vil altsaa blive mindst 200 Radiotelegrafister, som søger Pladser her og i Udlandet. Men i Danmark er der, som jeg nævned, kun ca. 25 Pladser besatte paa Skibene, og Resten skulde saa kunne faa Plads i Udlandet.

Enkelte af de unge Mænd, der har besøgt Skolen, har jo godt kunnet forstaa, at de her var kommet vildt paa Karetten, og de har saa søgt Oplysninger i Udlandet om Chancerne for deres Ansættelse der. Man havde foregøjet dem, at der var gode Chancer i Udlandet; man har sagt til dem: Udlandet er, ligesom det er tosset efter danske Radiotelegrafister, vor Uddannelse er ligefrem ideel o. s. v. — selvfølgelig ikke andet end Pral. Saa har en enkelt af disse søgt Oplysninger hos Gesandter og Konsuler i Udlandet. Fra Rusland og Belgien har man ikke faaet Svar, men fra alle de andre Lande lyder der enstemmigt denne Besked: Det skal enten være Folk, som tilhører vor Nation, der ansættes paa Skibenes Radiostationer, eller det skal være Folk, der har Certifikat fra vort eget Land; men, føjes der saa til: Her er Masser af Radiotelegrafister i vor egen Nation. Det er Hovedresultatet af Henvendelsen til Gesandterne og Konsulerne.

Denne Brochure: „Danmark og Radiotelegrafien“ har staaet som Artikler i et Dagblad, og vedkommende unge Mand søgte da optaget et Svar af et Indhold som det, jeg har nævnt her, som var Resultatet af hans Undersøgelser. Men dette Svar kunde det paagældende Blad ikke optage; det blev først sendt over til vedkommende Forstander til Erklæring og kom naturligvis tilbage med Paategning om, at noget saadant burde ikke optages, og saa blev det ikke optaget. Radiotelegrafisterne oprettede da selv et Fagblad, hvor Artiklen saa har staaet, og hvis nogen interesserer sig særlig derfor, kan jeg henvisse ærede Medlemmer til dette Blad. Det er nemlig et af de bedste Beviser for, hvor galt det er fat med denne Masseuddannelse af Elever i Radiotelegrafi, at der er dannet en Forening af disse Folk, væ-